

Overweging: 15e zondag door het jaar
**Thema: Met een open blik samen op weg-
vertrouwen geven en krijgen**

Lezingen: Amos 7,12-15 en Marcus 6,7-13

Zondag 14 juli 2024

Voorganger: Mart Hendriks

Jezus riep zijn leerlingen bij zich en Hij begon hen twee aan twee uit te zenden. Hij verbood hen voedsel, een reiszak en kopergeld mee te nemen. Sandalen en een stok, dat mag, maar geen dubbele kleren.

Als ik deze reisadviezen van Jezus hoor kan ik niet anders dan even denken aan het moment dat Mayke en ik ons een aantal weken terug reisklaar maakten voor onze vakantie. De paklijst van vorige vakanties werd er bij gehaald, de reisadviezen van de ANWB nagekeken en grotendeels opgevolgd.

De voorbereidingen voor onze reis hadden meer voeten in de aarde dan de zending van de apostelen waarvan we vandaag getuige zijn. Het lijkt allemaal te gaan in een vloek en een zucht. Herinner je daarbij nog even de ervaring van Jezus zelf in Nazareth. Hij werd door zijn eigen dorpsgenoten niet eens erkend en dan stuurt Hij zijn leerlingen op weg in den vreemde. Ze zullen het toch wel spannend hebben gevonden. Maar we horen geen gemor, geen woord van tegenspraak. Ze gaan op pad. Wat zegt dit verhaal over Jezus en zijn leerlingen?

Het eerste is misschien wel dat de leerlingen een onbegrensd vertrouwen hebben in Jezus. Eerder hebben ze hun leven al omgegooid toen Hij ze riep: ze lieten hun netten en hun familie achter en gingen met Hem mee op pad overtuigd van zijn Goede Boodschap. In dit vertrouwen heeft Jezus ze blijkbaar niet beschaamd. Jezus gaf mensen steeds opnieuw kansen en dat zorgt er voor dat ook de leerlingen durven te vertrouwen op de gastvrijheid van de mensen die ze op hun tocht zullen ontmoeten. Vertrouwen ook dat hen helpt verder te gaan als ergens de deur voor hun neus wordt dicht gegooid.

Ze gaan zonder bagage, zonder ballast, op weg. Ze hoeven niet steeds hun bagage in het oog te houden, bang dat ze die kwijtraken. Ook geen geld op zak, niet op jacht naar koopjes en ook niet bang voor zakkenrollers. Niets wat hen er van weerhoudt de mensen hun onverdeelde aandacht te geven. Ze worden ze op pad gestuurd met als voornaamste bagage Jezus voorbeeld en zijn woorden in het hart.

De leerlingen van Jezus zijn geen colporteurs die aan je deur blijven hangen, je iets dwingend aan willen smeren met de voet tussen de deur. Nee, als ze zo op pad gaan, wordt de goede wereld zichtbaar.

Jezus leefde vanuit de Liefde. De zending van de leerlingen was dat door te geven. Zo stuurde Jezus hen niet met volledig lege handen op pad. Hij gaf hen de macht over onreine geesten, de macht om weg te nemen wat mensen bezwaart en hen uitzicht te bieden op een nieuwe hoopvolle toekomst. Gemeende aandacht opent deuren en werkt bevrijdend.

Mooi vind ik ook dat de leerlingen twee aan twee worden gezonden. Misschien een onderstreping dat je als Christen geen eenling bent. We leven met mensen samen, in relatie met geliefden, burens, mensen die zorg vragen en zorg geven. Als je samen gaat, is er altijd een schouder waarop geleund kan worden, kun je elkaar tot steun zijn.

Mogelijk stuurt Jezus met deze reisadviezen niet alleen de apostelen op pad, maar geeft hij ook ons – zijn leerlingen vandaag – een zending mee. Als je echt mensen wil ontmoeten, laat je dan niet belemmeren door alle ballast van het leven. Ga met een open hart. Ga niet om te imponeren, of indruk te maken, niet om mensen naar je hand te zetten. Ga en geef wat je hebt: je aandacht, je tijd, je liefde. Als mensen-van-de-weg vraagt Jezus ons om helend en verbindend in het leven te staan, mensen samen te brengen.

Hij stuurt er ons op uit om in Zijn spoor te laten zien dat ieder de moeite waard is, dat ieder er mag zijn wie je ook bent, hoe je ook bent. Het enige wat je nodig hebt en mee mag nemen op je tocht dat ben jezelf. Jezus zet ons in Zijn Geest op weg zendt zonder ballast, zonder al die dingen die onze aandacht afleiden, en ons hart gevangen houden. Als Hij ons zo zendt met een open blik, een luisterend oor en een warm hart, dan is het opdat we echt vrij zouden zijn. Hoeveel adem, hoeveel lucht geeft het om met zo'n houding naar mensen toe kunnen gaan. Dan kunnen we net als Augustinus van harte zeggen:
*U bent groot Heer en U komt de hoogste lof toe.
Groot is uw kracht en onmeetbaar uw wijsheid.*

Mag het zo zijn dat God in jou en anderen, in ons aan het licht komt. Als we zo doen, zo willen doen, gaan we op pad met goed nieuws en geloof in een liefdevolle God, in elkaar en in vertrouwen dat zijn Rijk zal groeien onder ons.

Mart Hendriks
12 juli 2024